

Вода і ніж

Сергій П'ятаченко

Коханій – з весною

Твоя вода розведена із медом,
Ти нею переповнена ущерть.
Сплелися у тобі буття і смерть.
Вода – твій стан, і мед – твій першопредок.
Твоїх глибин – предвічна круговерть.

Плиткі меди вже плинуть з твого лона,
Що вкотре снить про гострий ніж, який
Увійде в уста теплої ріки.
І ти його зустрінеш безборонно.
І він стримить – гарячий і пругкий,

І починає плавний рух, о діво,
Крізь тлін і товщ твоїх зимових снів,
І краплі воску скрапують ясні,
І ти лежиш волого і тремтливо
І рухаєш собою до весни.